YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(toinen jaosto)

22 päivänä toukokuuta 2007 *

Asiassa T-216/05,

Mebrom NV, kotipaikka Rieme-Ertvelde (Belgia), edustajinaan asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään U. Wölker ja X. Lewis,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii kumoamaan päätöksen, jonka väitetään sisältyvän 11.4.2005 päivättyyn komission kirjeeseen, joka on osoitettu kantajalle ja joka koskee metyylibromidin tuontikiintiöiden myöntämistä vuodelle 2005,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit N. J. Forwood ja S. Papasavvas,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.11.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja tosiseikat

1. *Wienin yleissopimus ja Montrealin pöytäkirja*

1 Otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen ja otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan tekemisestä 14.10.1988 tehdyllä neuvoston päätöksellä 88/540/ETY (EYVL L 297, s. 8) Euroopan yhteisöstä tuli otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen (jäljempänä Wienin yleissopimus) sekä otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan (jäljempänä Montrealin pöytäkirja) sopimuspuoli.

2 Metyylibromidi kuuluu Montrealin pöytäkirjan soveltamisalaan. Kyseessä on torjunta-aine, jota levitetään kaasuttamalla ja käytetään lähinnä maataloudessa, koska se tunkeutuu helposti maaperään ja koska se on osoittautunut tehokkaaksi monia haitallisia tekijöitä vastaan. Sen nopea hajoaminen estää ravintoketjun ja pohjavesien saastumisen. Näistä syistä metyylibromidi oli yksi maailman viidestä käytetyimmästä torjunta-aineesta. Sen haittapuoli on puolestaan se, että se heikentää otsonikerrosta.

3 Vuonna 1997 Montrealin pöytäkirjan sopimuspuolet päättivät vähentää vaiheittain metyylibromidin tuotantoa kehittyneissä maissa ja tuontia niihin 31.12.2004 saakka ja kieltää 1.1.2005 lähtien metyylibromidin tuotannon niissä ja tuonnin niihin lukuun ottamatta niin kutsuttuja kriittisiä käyttötarkoituksia.

4 Montrealin pöytäkirjan sopimuspuolten tekemän päätöksen IX/6 nojalla metyylibromidin käyttöä pidetään kriittisenä vain, jos sopimuspuoli, joka hakee poikkeusta tällaista käyttöä varten, osoittaa yhtäältä, että mahdottomuus käyttää metyylibromidia tiettyyn käyttötarkoitukseen johtaisi merkittävän markkinahäiriöön, ja toisaalta, että käyttäjän saatavilla ei ole teknisesti ja taloudellisesti toteutuskelpoisia vaihtoehtoja tai korvaavia tuotteita, jotka ovat ympäristön ja terveyden kannalta hyväksyttäviä ja soveltuvat kyseessä oleville kasveille hakemuksessa tarkoitetuissa olosuhteissa.

5 Päätöksessä IX/6 edellytetään myös, että metyylibromidin tuotanto ja käyttö kriittisiä käyttötarkoituksia varten sallitaan vain, jos

– kaikki teknisesti ja taloudellisesti mahdolliset toimenpiteet metyylibromidin kriittisen käytön ja siihen mahdollisesti liittyvien päästöjen minimoimiseksi on toteutettu

– metyylibromidia ei ole saatavilla riittäviä määriä nykyisessä varastossa tai kierrätettyjen aineiden varastoissa tai sen laatu ei ole riittävä

– on osoitettu, että asianmukaiset toimenpiteet on toteutettu vaihtoehtoisten ratkaisujen ja korvaavien tuotteiden arvioimiseksi, markkinoille saattamiseksi ja luvan saamiseksi merkityksellisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. *Asetus (EY) N:o 2037/2000*

6 Wienin yleissopimukseen ja Montrealin pöytäkirjaan perustuvat velvoitteet on tällä hetkellä pantu täytäntöön yhteisön oikeusjärjestyksessä otsonikerrosta heikentävistä aineista 29.6.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2037/2000 (EYVL L 244, s. 1; jäljempänä asetus). Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan tiettyjen otsonikerrosta heikentävien aineiden, metyylibromidi mukaan lukien, tuotantoon, tuontiin, vientiin ja käyttöön.

7 Asetuksen 2 artiklassa määritellään yrityksellä tarkoitettavan asetuksessa "luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuottaa, kierrättää markkinoille saattamista varten tai käyttää yhteisössä valvottavia aineita teollisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin tai joka luovuttaa yhteisössä vapaaseen liikkeeseen tällaisia tuotuja aineita tai vie tällaisia aineita yhteisöstä teollisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin". Sen mukaan "markkinoille saattaminen" merkitsee "tässä asetuksessa tarkoitettujen valvottavien aineiden tai valvottavia aineita sisältävien tuotteiden tarjoamista kolmansille osapuolille tai saattamista kolmansien osapuolten käyttöön vastiketta vastaan tai veloituksetta".

8 Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdassa kielletään metyylibromidin tuotanto 31.12.2004 jälkeen paitsi muun muassa kriittisiin käyttötarkoituksiin sen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan ja päätöksessä IX/6 vahvistettujen kriteerien mukaisesti.

9 Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden tekemien ehdotusten pohjalta komissio soveltaa – – osapuolten tekemässä päätöksessä IX/6 esitettyjä perusteita sekä muita osapuolten hyväksymiä asiaankuuluvia perusteita määritelläkseen joka vuosi ne kriittiset käyttötarkoitukset, joita varten metyylibromidin tuotanto, tuonti ja käyttö voidaan sallia yhteisössä 31 päivän joulukuuta 2004 jälkeen, sallitut määrät ja käytöt sekä käyttäjät, jotka voivat käyttää kriittistä poikkeusta hyväkseen. Tällainen tuotanto ja tuonti sallitaan vain, jollei sopivia vaihtoehtoja tai kierrätettyä tai regeneroitua metyylibromidia ole saatavissa miltään osapuolelta. – –"

10 Asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio myöntää luvat 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 2 kohdan ii alakohdan mukaisesti määritellyille käyttäjille ja ilmoittaa näille sen käyttötarkoituksen, jota varten lupa on myönnetty, ja ne aineet ja aineiden määrät, joita on lupa käyttää.

11 Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan a–c alakohdassa säädetään lisäksi, että jokaisen tuottajan ja tuojan on varmistettava, että sen markkinoille saattama tai omaan lukuunsa käyttämä metyylibromidin määrä ei 1.1.2004 alkavana ja 31.12.1999 päättyvänä ajanjaksona ylitä tiettyä prosenttiosuutta kyseisen tuottajan vuonna 1991 markkinoille saattamasta tai omaan lukuunsa käyttämästä metyylibromidin määrästä.

12 Kukin tuottaja ja tuoja varmistaa 31.12.2004 jälkeen asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdan mukaan ja tämän rajoittamatta kyseisen artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettyä, että se ei saata markkinoille eikä käytä omaan lukuunsa metyylibromidia.

13 Tätä kieltoa ei asetuksen 4 artiklan 4 kohdan nojalla sovelleta muun muassa valvottavien aineiden markkinoille saattamiseen ja käyttöön, jos on kyse 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti sallittujen kriittisten käyttötarkoitusten aiheuttaman kysynnän tyydyttämisestä.

14 Lisäksi asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa säädetään, että tuottaja tai tuoja, jolla on oikeus saattaa tässä artiklassa tarkoitettuihin aineryhmiin kuuluvia valvottavia aineita markkinoille tai käyttää niitä omaan lukuunsa, voi siirtää kyseisen, tämän artiklan mukaisesti vahvistetun aineryhmän koko määrää tai osaa siitä koskevan oikeuden toiselle kyseisen aineryhmän tuottajalle tai tuojalle yhteisössä.

15 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Valvottavien aineiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä tai valvottavien aineiden sisäinen jalostus edellyttää tuontiluvan esittämistä. Komissio myöntää luvat todettuaan, että 6, 7, 8 ja 13 artiklan säännöksiä noudatetaan."

16 Asetuksen 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa määritellään seikat, jotka tuontilupahakemuksessa on esitettävä, ja niissä säädetään, että komissio voi vaatia todistuksen tuotavan aineen lajista. Asetuksen 8 artiklassa kielletään valvottavien aineiden tuonti

valtioista, jotka eivät ole Montrealin pöytäkirjan osapuolia. Asetuksen 13 artiklassa sallitaan tietyin edellytyksin poikkeuksia muun muassa asetuksen 8 artiklan kiellosta.

17 Asetuksen 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettaviin kolmansista maista tuotaviin valvottaviin aineisiin sovelletaan määrällisiä rajoituksia. Nämä rajoitukset määritetään ja kiintiöt jaetaan yrityksille 1 päivänä tammikuuta alkavalle ja 31 päivänä joulukuuta 1999 päättyvälle ajanjaksolle ja jokaiselle sitä seuraavalle kahdentoista kuukauden ajanjaksolle 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Ne jaetaan ainoastaan:

a) liitteessä I mainituille ryhmien VI ja VIII valvottaville aineille;

b) valvottaville aineille, joita käytetään välttämättömiin tai kriittisiin käyttötarkoituksiin tai karanteenikäsittelyssä tai ennen kuljetusta tapahtuvassa käsittelyssä;

– –"

18 Asetuksen 17 artikla koskee valvottavien aineiden vuotojen estämistä, ja sen 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on määriteltävä tarvittavan metyylibromidin kaasutuksesta vastaavan henkilökunnan vähimmäispätevyysvaatimukset.

19 Asetuksen 18 artiklan mukaan komissiota avustaa komitea, johon sovelletaan menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23) 4 ja 7 artiklaa.

3. *Asetuksen 6 ja 7 artiklan soveltamismenettely: 1.1.2005 tapahtuneet muutokset*

20 Seuraavat tiedot, jotka koskevat 1.1.2005 tapahtuneita muutoksia asetuksen 3, 4, 6 ja 7 artiklan soveltamisessa, ilmenevät asianosaisten kirjelmistä sekä niiden kirjallisista vastauksista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

21 Asetuksen 6 ja 7 artiklan nojalla myönnettyjen lupien ja kiintiöiden järjestelmä toimi seuraavasti 31.12.2004 saakka: Kunakin vuonna ja yleensä syyskuussa tuojat esittivät komissiolle tuontikiintiötä koskevan hakemuksen seuraavalle vuodelle käyttämällä vakiolomaketta, jonka komissio oli nimenomaisesti laatinut tässä tarkoituksessa. Kiintiöt myönnettiin tavanomaisesti komission päätöksillä seuraavan vuoden tammi- tai helmikuussa, päätökset sisälsivät tyhjentävän nimiluettelon tuojista, joiden hakemukset komissio oli hyväksynyt, ja niissä täsmennettiin näiden yrityskohtaiset kiintiöt. Metyylibromidin osalta yrityskohtainen kiintiö laskettiin niiden kahdeksan tuojan vuoden 1991 markkinaosuuden mukaan, joilla oli oikeus tuontikiintiöihin metyylibromidin valvotun käytön osalta.

22 Komission on 1.1.2005 lähtien määritettävä hyväksytyt määrät ja käytöt sekä yritykset, jotka voivat saada poikkeuksen metyylibromidin kriittisiä käyttötarkoituksia varten, asetuksen 18 artiklan 2 kohdassa määritellyn menettelyn, niiden kriteerien, jotka vahvistetaan päätöksessä IX/6, sekä kaikkien muiden kriteerien mukaisesti, jotka Montrealin pöytäkirjan osapuolet ovat hyväksyneet.

23 Edeltävän vuoden maaliskuussa komissio pyytää kaikkia jäsenvaltioita toimittamaan metyylibromidin kriittisiä käyttötarkoituksia koskevat hakemuksensa ennen 30.6. Komissio tutkii hakemukset yleisesti ottaen ulkopuolisten asiantuntijoiden avustuksella ja määrittää määrät, jotka viljelmää kohti ja jäsenvaltioittain voidaan käyttää kriittisiin käyttötarkoituksiin.

24 Tämän jälkeen komissio julkaisee ilmoituksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä kaikkien niiden sovellusten osalta, jotka heikentävät otsonikerrosta, ja ilmoittaa siinä, että kiintiöt, jotka rajoittavat metyylibromidin kokonaismäärää, joka voidaan saattaa markkinoille kriittisiä käyttötarkoituksia varten, tullaan vahvistamaan. Tämän jälkeen se valmistelee päätöksen, jossa määritetään metyylibromidin määrät, jotka on hyväksytty kriittisiä käyttötarkoituksia varten.

25 Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle luvut, jotka vastaavat metyylibromidivarastoja, jotka ovat käytettävissä kriittisiin käyttötarkoituksiin, ja esittävät kunkin toiminnassa olevan kaasutuksen suorittajan tai kaasutuksen suorittajayrityksen nimet ja osoitteet, viljelmä- ja suorittajakohtaisen kiintiön, suunnitelman, jossa kuvataan, miten metyylibromidia käytetään asetuksen mukaisesti, sekä kaasutuksen suorittajayritys- ja käyttötarkoituskohtaiset varastot. Jäsenvaltioiden on jaettava kokonaiskiintiö kaasutuksen suorittajien kesken omien kriteeriensä mukaisesti.

26 Komissio on ottanut käyttöön elektronisen kiintiöiden hallinta- ja myöntämisjärjestelmän sellaisen Internet-verkkosivun kautta, joka on tarkoitettu otsonikerosta heikentäville aineille (Ozone Depleting Substances, jäljempänä ODS). Kunkin kaasutuksen suorittajan kiintiöt ja varastot kirjataan verkkosivulle. Kunkin kaasutuksen suorittajan on ilmoittauduttava jäsenvaltionsa kautta, kukin saa salasanan ODS-verkkosivulle pääsemiseksi ja kukin voi tällä sivulla pyytää lupaa metyylibromidin tuomiseksi tai tuottamiseksi, kun varastot ovat tyhjät. Järjestelmä on laadittu siten, että varastot vähennetään tuotanto- tai tuontikiintiöistä. Kaasutuksen suorittaja saa luvan, jonka mukaan se voi ottaa tiettyjä määriä varastoista ODS-verkkosivun kautta. Kun varastot ovat tyhjät, kaasutuksen suorittaja voi pyytää tuonti- tai tuotantolupaa. Se voi saada lupia vain ODS-verkkosivua käyttämällä.

27 Kun kaasutuksen suorittajalle on myönnetty kiintiö, se voi valita ODS-verkkosivulle ilmoittautuneen tuojan ja antaa tämän tehtäväksi vaaditun metyylibromidimäärän tuonnin. Myönnetyn kiintiön puitteissa tehdyssä määriä koskevassa hakemuksessa on yksilöitävä tuoja. Komissio ilmoittaa kirjeitse kaasutuksen suorittajalle, hyväksyykö se vai hylkääkö se hakemuksen. Jos hakemus hyväksytään, komissio "sulkee" hakemuksen ja ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jotta tuoja voi tuoda tuotteen ja jotta se tullataan, tuojan on seuraavaksi pyydettävä ja saatava kaasutuksen suorittajan nimissä tuontilupa, jonka komission yksiköt ovat allekirjoittaneet ja joka vastaa kaasutuksen suorittajan hakemusta määrän, viljelmän ja jäsenvaltion osalta. Tuoja voi kerätä yhteen useita tuontia koskevia hakemuksia saadakseen riittävästi metyylibromidia, jotta se voi vastata useisiin hakemuksiin yhdellä ainoalla tuontiluvalla. Tuojan on sitten toimitettava asianmukainen määrä metyylibromidia kaasutuksen suorittajalle.

28 Jäsenvaltioita pyydetään esittämään vuosikertomus metyylibromidin kriittisistä käyttötarkoituksista, mikä mahdollistaa lisätarkastuksen siitä, että käyttötarkoitusluokassa vahvistettua määrää ei ylitetä.

4. *Vuoden 2004 ilmoitus tuojille*

29 Komissio julkaisi 22.7.2004 asetuksen mukaisen ilmoituksen otsonikerrosta heikentävien valvottavien aineiden tuojille Euroopan unionissa vuonna 2005 (EUVL C 187, s. 11; jäljempänä vuoden 2004 ilmoitus) (ks. myös 24 kohta edellä).

30 Vuoden 2004 ilmoituksen I kohdan mukaan se on osoitettu yrityksille, jotka aikovat tuoda vuonna 2005 tiettyjä aineita, joihin metyylibromidi kuuluu, Euroopan yhteisöön Euroopan yhteisön ulkopuolelta.

31 Vuoden 2004 ilmoituksen II kohdassa komissio ilmoittaa näille yrityksille, että asetuksen 7 artiklassa säädetään tuonnin määrällisten rajoitusten asettamisesta ja kiintiöiden jakamisesta muun muassa metyylibromidin tuottajille ja tuojille. Se toteaa lisäksi seuraavaa:

"Kiintiöitä jaetaan seuraaville aineille:

a) metyylibromidi karanteenikäsittelyyn ja ennen kuljetusta tapahtuvaan käsittelyyn Montrealin pöytäkirjan osapuolten määrittelemällä tavalla; kriittisiin käyttötarkoituksiin päätösten IX/6, ExI/3, ExI/4 ja Montrealin pöytäkirjan osapuolten hyväksymien muiden asian kannalta merkityksellisten perusteiden ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan mukaisesti; karanteenikäsittelyyn ja ennen kuljetusta tapahtuvaan käsittelyyn sekä kriittisiin käyttötarkoituksiin komission mainitun asetuksen 18 artiklan mukaisesti vahvistamien perusteiden mukaisesti;

– –"

32 Vuoden 2004 ilmoituksen VII kohdassa komissio antaa tiedoksi yrityksille, joilla ei ole valvottavien aineiden tuontikiintiötä vuonna 2004 ja jotka haluavat tehdä hakemuksen vuodelle 2005, että niiden on toimitettava komission yksiköille asiaa koskeva ilmoitus viimeistään 3.9.2004.

33 Vuoden 2004 ilmoituksen VIII kohdassa komissio ilmoittaa yrityksille, joille on myönnetty valvottavien aineiden tuontikiintiö vuonna 2004, että niiden on tehtävä ilmoitus täyttämällä ja lähettämällä asianmukaiset lomakkeet, joka löytyvät ODS-verkkosivulta, ja että "komissio ottaa huomioon ainoastaan viimeistään 3. syyskuuta 2004 saapuneet hakemukset".

34 Vuoden 2004 ilmoituksen IX kohdassa komissio toteaa, että se käsittelee saamansa hakemukset ja vahvistaa tuontikiintiöt jokaiselle tuojalle ja jokaiselle tuottajalle. Tiedot myönnetyistä kiintiöistä ovat saatavilla ODS-verkkosivulla, ja kaikille hakijoille ilmoitetaan päätöksestä postitse.

5. *Kantajan hakemus*

35 Kantaja on tuonut vuodesta 1996 lähtien metyylibromidia Euroopan unioniin sekä omaan lukuunsa että kahden muun tuojan lukuun tuontikiintiöiden siirron perusteella. Sille myönnettiin tuontikiintiöitä 1996–2004. Vuonna 2004 sille myönnettiin 37,46 prosenttia Euroopan unionin kokonaiskiintiöstä.

36 Vuoden 2004 ilmoituksen julkaisemisen jälkeen kantaja teki komissiolle 30.8.2004 ilmoituksen saadakseen muun muassa metyylibromidikiintiön kriittisiä käyttötarkoituksia varten vuodelle 2005. Se pyysi tätä varten 4 500 000 kg:n kiintiön myöntämistä, jonka otsonikerrosta heikentävä potentiaali (ODP) oli 2 700 000 kg.

37 Kantaja sai 10.12.2004 sähköpostin, jonka komissio oli lähettänyt kaikille ODS-verkkosivun käyttäjille ja jossa sille ilmoitettiin, että "vuoden 2005 kiintiö on käytettävissä sen Internet-verkkosivulla 13.12.2004". Kirjeessä täsmennettiin, että "tuontia koskevaa päätöstä" oltiin valmistelemassa ja että se annettaisiin tiedoksi kullekin tuojalle heti, kun se oli tehty. Komissio lisäsi, että 1.1.2005 lähtien toteutettu tuonti laskettaisiin vuoden 2005 kiintiöön.

38 Koska komission uudempaa ilmoitusta vuoden 2005 tuontikiintiöstä ei ollut, kantaja lähetti 1.3.2005 tälle hakemuksen, jossa se pyysi tätä antamaan sille tiedoksi asetuksen 7 artiklan ja vuoden 2004 ilmoituksen nojalla päätöksensä myöntää kantajalle kiintiö metyylibromidin tuontiin Euroopan unioniin kriittisiä käyttötarkoituksia varten vuonna 2005. Kantaja totesi hakemuksessa, että sillä on oikeus saada tällainen kiintiö, koska se oli lähettänyt 30.8.2004 komission vuoden 2004 ilmoituksessa vaatiman hakemuksen. Kantaja mainitsi komission 10.12.2004 päivätyn sähköpostin ja muistutti, että se ei ole saanut tämän jälkeen lisätietoja, että sille ei ole myönnetty sen tuontikiintiötä ja että se ei ole saanut minkäänlaista vastausta 30.8.2004 tekemäänsä hakemukseen.

6. *Riidanalainen toimi*

39 Komissio vastasi tähän hakemukseen 11.4.2005 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen toimi), jossa se ilmoitti kantajalle, että asetuksen nojalla kantajalle ei enää voitu myöntää tuontikiintiöitä. Se muistutti tältä osin, että hyväksytty metyylibromidimäärä yrityskohtaisia kriittisiä käyttötarkoituksia varten oli vahvistettu asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja asetuksen 18 artiklan mukaisesti.

40 Riidanalaisessa toimessa komissio totesi, että asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan soveltaminen edellyttää käyttäjien yksilöintiä ja niiden määrien mainitsemista, joihin annetaan lupa kriittisiä käyttötarkoituksia varten. Se yksilöi näin ollen kaasutusta suorittavat yritykset käyttäjiksi, koska yhtäältä asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot määrittelemään metyylibromidin kaasutuksesta vastaavan henkilökunnan vähimmäispätevyysvaatimukset ja toisaalta tätä ainetta voidaan käyttää vain kaasuttamalla. Komissio totesi, että kaasutusta suorittavien yritysten on vastedes pyydettävä lupaa tuoda tai tuottaa metyylibromidia, jos

yhdelläkään Montrealin pöytäkirjan osapuolista ei ole kierrätetyn tai regeneroidun metyylibromidin varastoja.

41 Komissio selitti myös, että asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdan nojalla ne kahdeksan tuojaa, joilla oli oikeus tuontikiintiöihin metyylibromidin valvottavia käyttötarkoituksia varten ja joiden osalta kunkin kiintiön määrä laskettiin vuoden 1991 markkinaosuuden mukaan, eivät voi enää saada kiintiöitä metyylibromidin valvottuun käyttöön 1.1.2005 lähtien.

42 Komissio totesi seuraavaksi, että asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa säädettyä lisäaikaa ei sovelleta esillä olevassa asiassa saman artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla. Se katsoo, että asetuksen 4 artiklan systematiikan mukaan sen 4 kohdan i alakohdan b alakohdalla on etusija. Komission mukaan tässä alakohdassa säädetään, että muille yrityksille kuin tuottajille ja tuojille annetaan lupa metyylibromidin markkinoille saattamiseen ja käyttöön 31.12.2004 jälkeen, koska hakemukset, joiden osalta lupa on myönnetty kriittisiin käyttötarkoituksiin, tulevat voimaan 1.1.2005 lähtien. Tästä seuraa komission mukaan, että tuojilla olevat aiemmat markkinaosuudet eivät enää ole oikeusperusta, jonka perusteella voidaan määrittää metyylibromidin tuonti kriittisiin käyttötarkoituksiin.

43 Komissio toteaa lopuksi, että tuontikiintiöt on korvattu sellaisilla tarkoin säännellyillä kiintiöillä kriittisiä käyttötarkoituksia varten, joita myönnetään kaasuttamista suorittaville yrityksille, ja että Euroopan markkinat ovat avoimet kaikille yrityksille, jotka haluavat tuoda metyylibromidia, jos niillä on voimassa oleva lupa, jonka mukaan ne voivat tuoda metyylibromidia kriittisiin käyttötarkoituksiin.

7. *Päätös 2005/625/EY*

44 Kriittisiä käyttötarkoituksia varten Euroopan yhteisössä sallittujen metyylibromidin määrien vahvistamisesta 1.1. ja 31.12.2005 väliseksi ajaksi asetuksen nojalla 23.8.2005 tehdyllä komission päätöksellä 2005/625/EY (EUVL L 219, s. 47) (ks. myös 24 kohta edellä) komissio määritti asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan nojalla ja päätöksessä IX/6 esiintyvien kriteerien mukaan metyylibromidimäärät, joita voidaan käyttää kriittisiin käyttötarkoituksiin yhteisössä 1.1.–31.12.2005.

Oikeudenkäyntimenettely

45 Kantaja nosti 31.5.2005 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä nyt esillä olevan kanteen.

46 Komissio esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.7.2005 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen. Kantaja esitti huomautuksia tästä oikeudenkäyntiväitteestä 16.9.2005. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) 15.5.2006 antamalla määräyksellä oikeudenkäyntiväite yhdistettiin pääasiaan ja oikeudenkäyntikuluista määrättiin päätettäväksi myöhemmin.

47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimina kantajalle ja komissiolle kirjallisesti kysymyksiä. Ne vastasivat näihin kysymyksiin asetetussa määräajassa.

48 Komissio esitti vastineensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 26.6.2006 jättämällään asiakirjalla.

49 Työjärjestyksensä 47 artiklan 1 kohdan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti, että toinen kirjelmien vaihtaminen ei ollut tarpeen. Kirjallinen käsittely päätettiin 5.7.2006.

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 28.11.2006 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

51 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää oikeudenkäyntiväitteessä esitetyt väitteet

– ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi tai toissijaisesti yhdistää kysymykset, jotka koskevat tutkittavaksi ottamista, pääasian käsittelyyn tai toissijaisesti tekee päätöksensä asiavaltuudesta vasta sitten, kun pääasiassa on annettu tuomio

– kumoaa riidanalaisen toimen

– velvoittaa komission myöntämään kantajalle kiintiön 12 kuukaudeksi asetuksen 7 artiklan nojalla

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

52 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

1. *Tutkittavaksi ottaminen*

53 Komissio on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan vaatimusta määräyksestä, joka koskee tuontikiintiön myöntämistä kantajalle, ja kumoamiskannetta ei voida ottaa tutkittavaksi.

Vaatimus, jonka mukaan komissio on määrättävä myöntämään tuontikiintiö kantajalle

Asianosaisten lausumat

54 Komissio katsoo, että oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole toimivaltainen antamaan määräyksiä komissiolle, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi EY 230 artiklan nojalla, ja että näin ollen määräystä koskevaa vaatimusta ei voida ottaa tutkittavaksi.

55 Kantaja viittaa EY 233 artiklaan ja toteaa, että jos riidanalainen toimi kumotaan, komissio voi noudattaa kyseistä tuomiota vain myöntämällä kantajalle 12 kuukauden kiintiön. Kantaja väittää, että sen vaatimusta on tarkasteltava tässä asiayhteydessä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 On muistutettava, että EY 230 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen yhteydessä yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta rajoittuu riidanalaisen toimen laillisuusvalvontaan ja että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi toimivaltansa puitteissa velvoittaa yhteisöjen toimieliminä toimimaan tietyllä tavalla (asia C-5/93 P, DSM v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. I-4695, 36 kohta ja asia T-145/98, ADT Projekt v. komissio, tuomio 24.2.2000, Kok. 2000, s. II-387, 83 kohta). Jos riidanalainen toimi kumotaan, asianomaisen toimielimen on EY 233 artiklan nojalla toteutettava kumoamiskanteen johdosta annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet (asia T-67/94, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 27.1.1998, Kok. 1998, s. II-1, 200 kohta ja em. asia ADT Projekt v. komissio, tuomion 84 kohta).

57 Tästä seuraa, että vaatimus, jolla pyritään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin osoittaa komissiolle määräyksen myöntää kantajalle tuontikiintiö, on jätettävä tutkimatta.

Kumoamiskanne

Asianosaisten lausumat

58 Komissio väittää, että riidanalainen toimi ei ole toimi, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan intresseihin, ja että kumoamiskannetta ei näin ollen voida ottaa tutkittavaksi.

59 Kantaja katsoo, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, mutta vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta tutkimaan pääasian ennen kuin se lausuu kanteen tutkittavaksi ottamisesta. Se katsoo, että tämän asian tutkittavaksi ottamista ei voida arvioida täysimääräisesti tutkimatta ensin pääasiaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

60 Hyvän oikeudenkäytön takaamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tarkoituksenmukaiseksi asian olosuhteissa lausua ensiksi pääasiasta ennen tutkittavaksi ottamiseen liittyvien kysymysten tarkastelua (ks. vastaavasti asia 64/82, Tradax v. komissio, tuomio 15.3.1984, Kok. 1984, s. 1359, 12 kohta ja yhdistetyt asiat T-125/96 ja T-152/96, Boehringer v. neuvosto ja komissio, tuomio 1.12.1999, Kok. 1999, s. II-3427, 58 kohta, joka pysytettiin muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuimessa asiassa C-23/00 P, neuvosto v. Boehringer, tuomio 26.2.2002, Kok. 2002, s. I-1873, 52 kohta).

2. *Pääasia*

61 Kantaja esittää kumoamiskanteensa tueksi neljä kanneperustetta. Ensimmäisellä kanneperusteellaan se väittää, että komissio ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön asetuksessa vahvistettuja oikeussääntöjä, ja toisella kanneperusteellaan, että komissio on rikkonut asetuksen 7 artiklaa. Näitä kahta kanneperustetta on syytä tarkastella yhdessä. Kantaja väittää seuraavaksi kolmannella kanneperusteellaan, että komissio ei toiminut asetuksen 7 artiklassa määriteltyjen oikeussääntöjen puitteissa ja ylitti parlamentin ja neuvoston sille asetuksella antaman toimivallan. Se esittää lopuksi neljännellä kanneperusteellaan, että komissio loukkasi oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita.

Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat sitä, että sovellettavat oikeussäännöt pantiin virheellisesti täytäntöön ja että asetuksen 7 artiklaa rikottiin

Asianosaisten lausumat

62 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että kun komissio ei myöntänyt kiintiöitä tuojille, se ei pannut asianmukaisesti täytäntöön oikeussääntöjä, jotka vahvistetaan asetuksessa. Kun komissio toteaa, että 1.1.2005 lähtien yksinomaan kaasutuksen suorittajat voivat pyytää lupaa tuoda metyylibromidia ja että tuojat eivät voi enää saada kiintiöitä, se sekoittaa kantajan mukaan asetuksen säännökset, jotka koskevat hyväksyttyjä kiintiöitä ja niiden määrän laskemismenettelyä, säännöksiin ja menettelyihin, jotka koskevat niiden yritysten henkilöllisyyttä, joilla on lupa tuoda tällä tavoin vahvistettuja määriä.

63 Kantaja katsoo erityisesti, että asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan nojalla komission on määritettävä kiintiön suuruus asetuksen 18 artiklan 2 kohdassa määriteltyä menettelyä ja päätöksessä IX/6 vahvistettuja kriteerejä noudattaen. Kantaja ei näin ollen riitauta sitä, että 1.1.2005 lähtien hyväksyttyjen kiintiöiden suuruutta ei enää lasketa kahdeksan tuojan aikaisempien tuotantomäärien perusteella.

64 Tämä ei sen mukaan kuitenkaan merkitse sitä, että tuojia, joilla oli oikeus ennen 1.1.2005 tuontikiintiöihin metyylibromidin valvottua käyttöä varten, voitaisiin estää harjoittamasta toimintaansa. Tällainen tulkinta olisi ristiriidassa asetuksen 6 ja 7 artiklan kanssa, joissa myönnetään tuojille eikä käyttäjille oikeus saada tuontilupa ja kiintiö 12 kuukaudeksi. Asetuksen 4 artiklan 5 kohdan mukaan tuojat voivat myös siirtää oikeutensa toiselle tuojalle.

65 Komission tulkinta merkitsee kantajan mukaan myös, että kyseisenä ajankohtana toimineiden tuojien on lopetettava toimintansa, koska ne on suljettu komission suunnitteleman uuden tuontijärjestelmän ulkopuolelle. Tämä loukkaa sen mukaan elinkeinovapauden periaatetta, joka kuuluu kantajan mukaan kaikkien jäsenvaltioiden tuomioistuinten yhteiseen oikeusperintöön ja yhteisön oikeuden yleisiin periaatteisiin.

66 Lopuksi komission tulkinta johtaa kantajan mukaan kilpailun vääristymiseen eikä sen avaamiseen, koska se estää tuojia kilpailemasta käyttäjien kanssa metyylibromidin tuontimarkkinoilla ja myyntimarkkinoilla.

67 Toisen kanneperusteensa yhteydessä kantaja katsoo, että asetuksen 7 artiklassa komissio velvoitetaan nimenomaisesti asettamaan valvottavien aineiden, joihin metyylibromidi kuuluu, vapaaseen liikkeeseen yhteisössä saattamisen edellytykseksi kiintiöt, jotka myönnetään suoraan tuojille kullekin 12 kuukauden ajanjaksolle 31.12.1999 lähtien.

68 Vuoden 2004 ilmoituksen IX kohdassa komissio myönsi kantajan mukaan, että sen oli myönnettävä kiintiöitä tuojille. Lisäksi tämän seurauksena käyty kirjeenvaihto vahvistaa kantajan mukaan, että komissio tiesi ja myönsi, että kantajalla oli yrityskohtainen oikeus saada 12 kuukauden oma kiintiö vuodelle 2005. Kantaja katsoo, ettei näin ollen ole epäilystäkään siitä, että johdetun oikeuden perusteella komission velvollisuutena oli myöntää sille kiintiö. Vuoden 2004 ilmoituksen mukaisesti kantaja toimitti komissiolle 30.8.2004 ilmoituksensa voidakseen tuoda metyylibromidia vuonna 2005.

69 Kantaja huomauttaa, että komissio jätti mainitsematta riidanalaisessa toimessa asetuksen 7 artiklan, vaikka kantaja oli nimenomaisesti perustanut hakemuksena tähän säännökseen 1.3.2005 päivätyssä kirjeessään. Komissio toteaa kantajan mukaan pelkästään, että kaasutuksen suorittajat voivat saada tuontikiintiöitä, mitä kantaja ei kiellä. Kantaja riitauttaa kuitenkin päätelmän, jonka mukaan yhtäältä tuojat, joilla kyseisenä ajankohtana oli oikeus tuontikiintiöihin, eivät voi enää saada niitä 1.1.2005 lähtien ja jonka mukaan toisaalta tuojien kiintiöt korvattiin kiintiöillä, jotka myönnettiin kaasutusta suorittaville yrityksille. Se katsoo, että tällainen väite on ristiriidassa asetuksen 7 artiklan kanssa ja että se loukkaa kantajan oikeuksia tässä säännöksessä myönnettyihin tuontikiintiöihin.

70 Ensimmäisen kanneperusteen osalta komissio väittää, että metyylibromidin maahantuontiin sovellettava oikeudellinen järjestelmä muuttui 1.1.2005 asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ii alakohdan nojalla. Komissio toteaa, että yhteisön oli kiellettävä kyseisenä päivänä metyylibromidin käyttö muun muassa kriittisiä käyttötarkoituksia lukuun ottamatta. Asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan nojalla olemassa oleva järjestelmä ei komission mukaan enää voi olla perusta tuontilupien myöntämiselle

31.12.2004 jälkeen päätöksen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan mukaisesti. Kaasutuksen suorittajien oli 1.1.2005 lähtien haettava tällaista lupaa ennen kuin ne pyysivät kantajan kaltaisia tuojia tuomaan sellaisen määrän metyylibromidia, jota varten lupa oli myönnetty. Komissio katsoo, että kantajan tilanteen muutos perustuu suoraan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohtaan, jossa saatettiin päätökseen aikaisempien määrien perusteella laskettujen kiintiöiden myöntäminen. Tämä muutos ei komission mukaan kuitenkaan suinkaan merkitse sitä, että kantajan kaltaisten yhtiöiden pitäisi lopettaa toimintansa.

71 Toisen kanneperusteen osalta komissio muistuttaa, että asetuksen 7 artiklassa säädetään, että yrityksille on myönnettävä kiintiöitä. Koska asetuksen 7 artiklan b alakohdassa viitataan kriittisiin käyttötarkoituksiin, komissio katsoo, että sitä on tulkittava ja se on ymmärrettävä asetuksen 3 artiklan 2 kohdan valossa sen määrittämiseksi, mille yrityksille on 1.1.2005 lähtien myönnettävä kiintiöitä metyylibromidin kriittisiin käyttötarkoituksiin. Näin ollen yritykset, joille kiintiöt on myönnettävä, ovat sen mukaan kaasutuksen suorittajat eivätkä tuojat. Komissio katsoo, että asetuksen 7 artikla seuraa loogisesti sen 6 artiklasta, jossa määritellään periaate, jonka mukaan metyylibromidin tuonti ei ole vapaata, vaan se edellyttää voimassa olevan tuontiluvan saamista ja esittämistä. Nämä kaksi artiklaa täydentävät komission mukaan toisiaan.

72 Komissio väittää lopuksi, että vuoden 2004 ilmoitus ja sen 10.12.2004 päivätty sähköposti ovat luonteeltaan yleisiä ja koskevat kaikkia otsonikerrosta heikentäviä aineita eikä niissä todeta nimenomaisesti, että kiintiöitä myönnetään tuojille metyylibromidin kriittisiin käyttötarkoituksiin vuonna 2005. Päinvastoin komissio korostaa, että vuoden 2004 ilmoituksen II kohdan a alakohdassa viitataan asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohtaan ja todetaan siis, että kiintiöitä myönnetään tämän säännöksen mukaisesti. Lisäksi komissio huomautti suullisessa käsittelyssä, että vuoden 2004 ilmoitus eroaa vuoden 2003 ilmoituksesta tämän viittauksen vuoksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

73 Aluksi on todettava, että komission 1.1.2005 käyttöön ottamalle järjestelmälle on tyypillistä se, että siinä määriteltiin asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa tarkoitetut käyttäjät, jotka voivat saada poikkeuksen kriittistä käyttötarkoitusta varten, kaasutuksen suorittajiksi. Komissio päätti myös asetuksen 7 artiklan perusteella, että tuojat eivät enää saa tuontikiintiöitä vaan kiintiöt myönnetään vuonna 2005 kaasutuksen suorittajille käyttäjinä. Järjestelmässä vahvistetaan myös, että tuonti edellyttää sitä, että kaasutuksen suorittajalle on myönnetty lupa, ja lisäksi tuojan lupaa. Komissio päätti lopuksi uuden järjestelmän puitteissa rajoittaa tuojien metyylibromidin tuontia tapauskohtaisesti, koska lupia myönnetään vain sikäli kuin asetuksen 4 artiklan 4 kohdan i alakohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan edellytykset markkinoille saattamiseksi täyttyvät. Näin ollen tuojat eivät voi enää muodostaa metyylibromidivarastoa, joka on tarkoitettu myytäväksi käyttäjille.

74 Mitä tulee asetuksen 7 artiklan väitettyyn rikkomiseen ja kantajan väitteeseen, jonka mukaan komission 1.1.2005 käyttöön ottama järjestelmä ei merkitse asetuksen merkityksellisten säännösten asianmukaista täytäntöönpanoa, on ensiksi muistutettava, että asetuksen 7 artiklan, jossa säännellään paitsi metyylibromidin tuontia myös kaikkien kolmansista maista peräisin olevien valvottavien aineiden tuontia, sanamuodossa ei täsmennetä, että tuojille on myönnettävä tuontikiintiöitä, vaan siinä säädetään, että niitä on myönnettävä yrityksille, ja tämä termi kattaa asetuksen 2 artiklassa säädetyn määritelmän mukaan valvottavien aineiden tuottajat, kierrättäjät, käyttäjät, tuojat ja viejät. Näin ollen asetuksen 7 artiklan sanamuodossa komissiolle jätetään valinnan tekeminen sen osalta, mitkä yritysluokat asetuksen 2 artiklassa mainittujen yritysluokkien, joihin kaasutuksen suorittajat käyttäjinä kuuluvat, joukossa saavat kiintiöitä tämän säännöksen perusteella. Tästä seuraa, että 7 artiklassa ei velvoiteta komissiota myöntämään tuontikiintiöitä tuojille.

75 Toiseksi on todettava, että asetuksen 3 artiklassa kielletään sen 2 kohdan i alakohdan d alakohdan mukaisesti metyylibromidin tuotanto 31.12.2004 jälkeen. Sen 2 kohdan ii alakohdassa säädetään myös, että komissio soveltaa kriteerejä, jotka vahvistetaan päätöksessä IX/6, määrittääkseen joka vuosi kriittiset käyttötarkoitukset, joita varten metyylibromidin tuotanto, tuonti ja käyttö voidaan sallia yhteisössä 31.12.2004 jälkeen, sallitut määrät ja käyttötarkoitukset sekä käyttäjät, jotka voivat saada poikkeuksen kriittistä käyttötarkoitusta varten. Asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdassa säädetään myös, että tuotanto ja tuonti sallitaan ainoastaan siinä tapauksessa, että riittävää korvaavaa tuotetta tai kierrätettyä tai regeneroitua metyylibromidia ei ole saatavissa miltään Montrealin pöytäkirjan osapuolelta.

76 On myös muistutettava, että asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdassa kielletään valvottavien aineiden markkinoille saattaminen 31.12.2004 jälkeen sanotun rajoittamatta sitä, mitä 4 ja 5 kohdassa säädetään. Tämän 4 kohdan i alakohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään, että 2 kohdan i alakohdan d alakohdan kieltoa ei sovelleta metyylibromidin markkinoille saattamiseen eikä käyttöön, kun sitä käytetään sellaisiin hakemuksiin vastaamiseksi, joiden osalta on myönnetty lupa kriittisiin käyttötarkoituksiin ja jotka ovat peräisin asetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyiltä käyttäjiltä.

77 Tästä seuraa, että asetuksen näiden kahden artiklan mukaisesti metyylibromidin käyttö ja markkinoille saattaminen vuonna 2005 on rajoitettu yksinomaan kriittisiin käyttötarkoituksiin. Näistä säännöksistä ilmenee, että metyylibromidia on oltava käytössä yhteisössä yksinomaan, kun on kyse nimenomaisesta kriittisestä käyttötarpeesta.

78 Kolmanneksi on muistutettava, että asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että metyylibromidin tuonti yhteisöön edellyttää tuontilupien saamista, mutta siinä ei täsmennetä niiden saajia eikä kuhunkin tuontiin myönnettävien lupien määrää. Näin ollen kahden luvan myöntäminen kuhunkin tuontiin, ensiksi käyttäjälle ja sitten tuojalle, mikä vahvistetaan komission 1.1.2005 käyttöön ottamassa järjestelmässä, ei

ole ristiriidassa tämän säännöksen kanssa. Lisäksi asetuksen 6 ja 7 artikla ovat toisiaan täydentäviä säännöksiä siten, että nämä kaksi artiklaa koskevat yhdessä yhteisöön tuotavien valvottavien aineiden määrien valvontaa ja rajoittamista.

79 Näin ollen kun otetaan huomioon asetuksen 3 ja 4 artiklassa säädetyt metyylibromidin tuotannon, käytön ja markkinoille saattamisen rajoitukset, asetuksen systematiikasta seuraa, että sen 6 ja 7 artiklalla pyritään varmistamaan se, että metyylibromidin tuonti ei ylitä nimenomaisesti yksilöityjä välttämättömiä kriittisiä käyttötarpeita.

80 Tulkinta, jonka komissio hyväksyi asetuksen 3, 4, 6 ja 7 artiklasta jättämällä myöntämättä tuontikiintiöitä tuojille ja rajoittamalla metyylibromidin tuontia tapauskohtaisesti ja estämällä tällä tavoin varastojen muodostumisen tuojille, antaa siis tehokkaan vaikutuksen näille säännöksille ja varmistaa niiden yhdenmukaisen soveltamisen, joka vastaa asetuksen, jolla otsonikerroksen suojelemiseksi pyritään rajoittamaan muun muassa metyylibromidin tuotantoa ja käyttöä, systematiikkaa ja tavoitteita.

81 Tätä analyysiä ei kyseenalaisteta sillä, että asetuksen 7 artiklassa ei säädetä nimenomaisesti sen metyylibromidin soveltamisjärjestelmän muuttamisesta 1.1.2005 lähtien. Edellä 74–80 kohdassa esitetystä ilmenee, että toisin kuin kantaja väittää, komissio ei sekoittanut kahta erillistä järjestelmää keskenään eli yhtäältä asetuksen 3 ja 4 artiklan järjestelmää ja toisaalta asetuksen 6 ja 7 artiklan järjestelmää, vaan se tulkitsi perustellusti näitä säännöksiä kokonaisuutena, mikä vastaa asetuksen systematiikkaa.

82 Samoin asetuksen 4 artiklan 5 kohdan, jonka mukaan kaikki tuojat, joilla on oikeus saattaa markkinoille valvottavia aineita, voivat siirtää tämän oikeuden yhteisön muille samassa tilanteessa oleville tuojille, rikkomista koskevan väitteen osalta on muistutettava, että asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdan mukaan tuottajat ja tuojat eivät enää 31.12.2004 jälkeen voi saattaa markkinoille metyylibromidia sellaisia määriä lukuun ottamatta, joihin on annettu tapauskohtaisesti lupa asetuksen 4 artiklan 4 kohdan i alakohdan d alakohdan toisen luetelmakohdan ja 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan nojalla. Tästä seuraa yhtäältä, että siirto-oikeus, joka tuojilla vuonna 2005 asetuksen 4 artiklan 5 kohdan perusteella oli, rajoittuu yksinomaan määriin, jotka on hyväksytty tapauskohtaisesti, ja toisaalta, että tuojat voivat käyttää tätä rajoitettua siirto-oikeutta, vaikka niillä ei olisi tuontikiintiötä, minkä kantaja myönsi suullisessa käsittelyssä. Näin ollen asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa ei velvoiteta komissiota myöntämään tuontikiintiöitä tuojille.

83 Edellä esitetyn valossa on todettava, että asetuksen nojalla komission velvollisuutena ei ollut myöntää vuonna 2005 tuontikiintiötä kantajalle tuojana ja että komission 1.1.2005 lähtien käyttöön ottama uusi järjestelmä merkitsee asetuksen 3, 4, 6 ja 7 artiklan laillista täytäntöönpanoa, joka on näiden säännösten mukainen. Tässä tilanteessa ei ole tarpeen tutkia kysymystä siitä, olisiko komissio voinut toimia toisin myöntämällä yhä 31.12.2004 jälkeen tuontikiintiöitä tuojille.

84 Mitä tulee viittaukseen, jonka kantaja tekee vuoden 2004 ilmoitukseen, on muistutettava, että komissio täsmensi tämän ilmoituksen II kohdassa, että asetuksen 7 artiklassa säädetyt tuontikiintiöt myönnetään vuonna 2005 metyylibromidin kriittisiin käyttötarkoituksiin päätöksen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan, jonka mukaan tuotanto ja tuonti sallitaan ainoastaan siinä tapauksessa, että riittävää korvaavaa tuotetta tai kierrätettyä tai regeneroitua metyylibromidia ei ole mahdollista saada muilta osapuolilta, mukaisesti. Komissio totesi lisäksi suullisessa käsittelyssä, että vuoden 2004 ilmoitus eroaa tällä viittauksella päätökseen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohtaan vuoden 2003 vastaavan ilmoituksen sanamuodosta, jossa ei ole tällaista viittausta. Tästä seuraa, että kantajan

kaltainen harkitseva lukija kykeni päättelemään vuoden 2004 ilmoituksesta, että komissio aikoi olla soveltamatta vuonna 2005 asetuksen 7 artiklaa samalla tavoin kuin vuonna 2004 ja että kiintiöt myönnettäisiin vuonna 2005 päätöksen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohdan mukaisesti. Lopuksi sikäli kuin vuoden 2004 ilmoituksen II ja IX kohdassa viitataan tuottajiin ja tuojiin eikä kaasutuksen suorittajiin, tämä sanamuoto selittyy sillä, että vuoden 2004 ilmoitus koskee kaikkia otsonikerrosta heikentäviä aineita, kuten komissio toteaa, ja että metyylibromidin erityistapaukseen ei sovelleta erityismenettelyä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin ollen, että vuoden 2004 ilmoituksella ei kyseenalaisteta komission päätöstä olla myöntämättä vuonna 2005 tuontikiintiötä kantajalle.

85 Seuraavaksi on todettava, että kantajan väitettä 10.12.2004 päivätystä sähköpostista ei voida hyväksyä. On muistutettava, että kyseessä ei ole henkilökohtainen sähköposti, joka olisi lähetetty kantajalle sen vakuuttamiseksi siitä, että se saa yrityskohtaisen metyylibromidikiintiön kriittisiä käyttötarkoituksia varten, vaan kaikille ODS-verkkosivun käyttäjille lähetetty sähköposti, jossa ilmoitetaan kaikkien kiintiöiden julkaisemisesta kaikkien valvottavien aineiden ja niiden kaikkien käyttötarkoitusten osalta. Tästä seuraa, että tällä kirjeellä ei aseteta kyseenalaiseksi komission hyväksymää asetuksen tulkintaa.

86 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo myös, ettei voida katsoa, että komission hyväksymä tulkinta asetuksesta merkitsisi kilpailutilanteen vääristymistä markkinoilla. Toisin kuin kantaja väittää, tuojia ei estetä kilpailemasta kaasutuksen suorittajien kanssa metyylibromidin tuonti- ja myyntimarkkinoilla. Kuten komissio toteaa, 1.1.2005 tapahtunut muutos ei näin ollen merkitse millään tavoin sitä, että kantajan kaltaisten yhtiöiden pitäisi lopettaa toimintansa. Se merkitsee yksinomaan sitä, että nämä toimijat eivät voi enää pyytää tuontilupia muodostaakseen sellaisen tämän tuotteen varaston, jonka ne sittemmin myyvät tosiasiallisille käyttäjille.

87 Lopuksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan elinkeinovapaus ei ole ehdoton oikeus vaan sitä on tarkasteltava ottaen huomioon sen yhteiskunnallinen tehtävä. Näin ollen elinkeinovapauden käyttämistä voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset palvelevat yleisen edun mukaisia yhteisön tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä (ks. asia 5/88, Wachauf, tuomio 13.7.1989, Kok. 1989, s. 2609, 17 ja 18 kohta ja asia C-295/03 P, Alessandrini ym. v. komissio, tuomio 30.6.2005, Kok. 2005, s. I-5673, 86 kohta).

88 Esillä olevassa asiassa komission 1.1.2005 käyttöön ottamalla järjestelmällä yksinomaan muutettiin olosuhteita, joissa metyylibromidin maahantuontia harjoitetaan, eikä se merkitse sitä, että kantajan pitäisi päättää toimintansa. Olettaen, että sitä voitaisiin pitää rajoituksena, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että yhteisön tavoittelema yleinen etu on esillä olevassa asiassa otsonikerroksen suojelu, ja katsoo, että mahdollinen rajoitus on joka tapauksessa perusteltu sillä, että kyseessä on asetuksen soveltaminen sen mukaisesti (edellä 74–83 kohta), mitä ei voida pitää suhteettomana eikä tapana, jota ei voida hyväksyä, tai tämän oikeuden keskeisen sisällön loukkauksena, koska kantaja voi edelleen harjoittaa aikaisempaa taloudellista toimintaansa.

89 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen ja toinen kanneperuste on hylättävä.

Toimivallan puuttumista koskeva kolmas kanneperuste (toimivallan ylittävä toimi)

Asianosaisten lausumat

90 Kantaja katsoo, että kun komissio jätti myöntämättä sille kiintiön metyylibromidin tuontiin Euroopan unioniin, se ei toiminut niiden oikeussääntöjen puitteissa, jotka

määritellään asetuksen 7 artiklassa, minkä vuoksi se ylitti sen toimivallan rajat, jonka parlamentti ja neuvosto olivat sille tällä asetuksella myöntäneet.

91 Se toteaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan täytäntöönpanotoimi, joka on toteutettu perusasetuksen säännöksiä soveltaen, on kumottava, kun sillä muutetaan perustamissopimuksessa edellytettyä lainsäädäntömenettelyä noudattamatta asetettujen velvoitteiden laajuutta. Koska täytäntöönpanotoimi on poikkeus sikäli kuin siinä vahvistetaan kriteerit, jotka poikkeavat perussäädöksessä edellytetyistä kriteereistä, sitä ei kantajan mukaan voida antaa kuulematta ensin parlamenttia.

92 Samoin esillä olevassa asiassa asetuksen 7 artiklassa asetetaan kantajan mukaan komissiolle velvoite myöntää tuontikiintiöitä metyylibromidin vapaaseen liikkeeseen luovutukseen yhteisössä. Yksinomaan yhteisön lainsäätäjällä on sen mukaan toimivalta päättää, että tuontikiintiöitä ei ole enää syytä myöntää tuojille 31.12.2004 jälkeen. Kunnes tällainen päätös on tehty, komission on kantajan mukaan myönnettävä edelleen tuontikiintiöitä, ja sen kieltäytyminen tästä on lainvastaista.

93 Komissio katsoo, että kolmas kanneperuste on toisen kanneperusteen toisto, ja viittaa huomautuksiin, jotka se esitti tältä osin. Se korostaa kuitenkin, että se itse asiassa määritti metyylibromidin kiintiöt kriittisiin käyttötarkoituksiin päätöksellä 2005/625, ja huomauttaa, että kantaja sai tuontilupia ja kykeni harjoittamaan toimintaansa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

94 On muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tutkiessaan ensimmäistä ja toista kanneperustetta, että asetuksen 7 artiklassa ei velvoiteta

komissiota myöntämään kantajalle tuontikiintiötä vuodelle 2005 ja että komission suorittama asetuksen täytäntöönpano 1.1.2005 käyttöön otetun uuden järjestelmän puitteissa on yhdenmukainen asetuksen säännösten kanssa. Sikäli kuin riidanalaisella toimella tiedotetaan kantajaa siitä, että uuden järjestelmän nojalla sillä ei enää voi olla tuontikiintiötä, se on komission toteuttama toimenpide, joka perustuu pätevästi asetukseen, eikä se ole toimivallan ylittävä toimi. Näin ollen komissio ei loukannut riidanalaisella toimella neuvoston eikä parlamentin toimivaltaa.

95 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

Luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista koskeva neljäs kanneperuste

Asianosaisten lausumat

– Kantajan lausumat

96 Kantaja väittää, että kun komissio loukkasi sen oikeutta saada tuontikiintiö asetuksen 7 artiklan, vuoden 2004 ilmoituksen ja sitä seuranneen kirjeenvaihdon perusteella, se petti perustellun luottamuksen, joka kantajalla oli siihen, että se saisi tuontikiintiön, ja loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta.

97 Oikeusvarmuuden periaate merkitsee kantajan mukaan sitä, että henkilöitä, johon lakia sovelletaan, ei aseteta epävarmuuden tilanteeseen heidän oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa osalta, että yhteisön säännöissä määritellään varmasti ja ilman epäselvyyttä niiden henkilöiden oikeudet, joihin ne vaikuttavat, ja että toteutetaan toimenpiteitä sen takaamiseksi, että kyseisillä säännöillä säännellyt tilanteet ja oikeudelliset suhteet voidaan ennakoida. Esillä olevassa asiassa se, että komissio kieltäytyi myöntämästä kantajalle tuontikiintiötä, ja sen päätös korvata tuojien kiintiöt käyttäjille myönnetyillä kiintiöillä merkitsevät kantajan mukaan sitä, että metyylibromidin tuontia Euroopan unioniin koskeva järjestelmä on ennalta arvaamaton ja asetuksen vastainen.

98 Kantajan mukaan perustellun luottamuksen käsite on oikeusvarmuuden periaatteen tärkeä välitön seuraus, joka edellyttää, että niiden luottamusta, jotka toimivat vilpittömässä mielessä lain mukaan, sellaisena kuin se on tai näyttää olevan, ei petetä. Oikeuskäytännössä vahvistetaan sen mukaan, että pelkkä hallinnollinen käytäntö tai sietäminen, joka ei ole vastoin voimassa olevaa lainsäädäntöä ja joka ei merkitse harkintavallan käyttöä, voi synnyttää niille, joita asia koskee, perustellun luottamuksen ilman, että sen on välttämättä perustuttava yleisesti sovellettavaan tiedonantoon (asia 84/85, Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomio 1.10.1987, Kok. 1987, s. 3765; asia 152/88 R, Sofrimport v. komissio, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 10.6.1988, Kok. 1988, s. 2931 ja asia T-310/00, MCI v. komissio, tuomio 28.9.2004, Kok. 2004, s. II-3253, 112 kohta).

99 Perusteltu luottamus, joka kantajalla oli siihen, että se saisi kiintiön metyylibromidin tuontiin vuonna 2005, perustui sen mukaan asetuksen 7 artiklan ja komission kirjallisten ilmoitusten, joihin kuuluvat vuoden 2004 ilmoitus ja sen kantajalle osoittamat sähköpostit, selvään sanamuotoon. Kantaja toteaa, että tämän luottamuksen perusteella se jätti vuoden 2004 ilmoituksensa ja odotti perustellusti, että sille myönnettäisiin tuontikiintiö vuodelle 2005. Kun komissio kieltäytyi myöntämästä sille kiintiötä metyylibromidin tuontiin vuonna 2005, se petti kantajan mukaan tämän perustellun luottamuksen.

– Vastaajan lausumat

100 Komissio katsoo, että kantajalle ei annettu nimenomaisia vakuutteluja siitä, että sille myönnettäisiin kiintiö metyylibromidin vapaaseen liikkeeseen luovutukseen vuonna 2005. Se katsoo myös, että kantajan kaltainen huolellinen ja harkitseva taloudellinen toimija tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että 1.1.2005 lähtien sen oli kiellettyä käyttää tai saattaa markkinoille metyylibromidia sen omaan lukuun, koska tästä kiellosta säädettiin asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan d alakohdassa. Komissio katsoo, että kantaja tiesi myös, että tämän päivämäärän jälkeen sallittaisiin yksinomaan metyylibromidin kriittiset käyttötarkoitukset asetuksen 4 artiklan 4 kohdan i alakohdan b alakohdan mukaisesti. Tästä seuraa, että komission mukaan kantaja tiesi, että järjestelmää, joka oli otettu käyttöön asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan a–c alakohdan nojalla ja jonka mukaan kiintiöitä myönnettiin tuojille, jotka oli rekisteröity vuoden 1991 viitekiintiöiden perusteella, ei voitaisi enää soveltaa 1.1.2005 lähtien. Komissio katsoo, että kantaja osasi odottaa sitä, että kiintiöjärjestelmä ja sen myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt metyylibromidin kriittisiä käyttötarkoituksia varten muuttuisivat kyseisestä päivästä lähtien.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

101 Mitä tulee ensinnäkin luottamuksensuojan periaatteen väitettyyn loukkaamiseen, on aluksi muistutettava, että asetuksen 7 artiklassa, joka koskee yksinomaan yrityksiä eikä tuojia, ei varmisteta näille jälkimmäisille kiintiöiden myöntämistä ja että perusteltu luottamus, sellaisena kuin kantaja siihen vetoaa, ei myöskään perustu asetuksen 3, 4 ja 6 artiklaan.

102 Seuraavaksi edellä 84 kohdassa todettiin, että viittaus vuoden 2004 ilmoituksen II kohdassa päätökseen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohtaan merkitsee sitä, että tuontikiintiöiden myöntäminen toteutetaan 1.1.2005 jälkeen näiden

säännösten mukaisesti. Lisäksi edellä 84 kohdassa katsottiin, että vuoden 2004 ilmoitus eroaa tämän viittauksen vuoksi vuoden 2003 vastaavan ilmoituksen sanamuodosta ja että tästä seuraa, että kantajan kaltainen harkitseva lukija kykeni päättelemään vuoden 2004 ilmoituksesta, että komissio aikoi muuttaa vuonna 2005 aikaisempaa käytäntöään. On näin ollen katsottava, että vuoden 2004 ilmoituksessa ei varmisteta tuojille tuontikiintiöiden myöntämistä.

103 Kuten komissio esittää, on todettava, että oikeuskäytännön mukaan huolellinen ja harkitseva taloudellinen toimija, joka voi ennakoida sellaisen yhteisön toimenpiteen toteuttamisen, joka voi vaikuttaa sen etuihin, ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen, kun tämä toimenpide toteutetaan (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok. 2006, s. I-5479, 147 kohta ja asia T-336/94, Efisol v. komissio, tuomio 16.10.1996, Kok. 1996, s. II-1343, 31 kohta). Tämän osalta on muistutettava, että kantaja on yksi kahdeksasta tuojasta, joilla ainoastaan oli oikeus vuoteen 2004 saakka tuoda metyylibromidia yhteisöön, ja että muutoksilla metyylibromidiin sovellettavassa järjestelmässä oli huomattava taloudellinen merkitys sen tuontitoiminnalle. Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan asemassa olevan huolellisen yrityksen olisi pitänyt pyytää täsmällisiä tietoja tulossa olevista muutoksista. Tämän osalta on muistutettava, että kantaja myönsi, että se osasi olettaa asetuksen 3 ja 4 artiklan perusteella muutoksia metyylibromidiin sovellettavaan järjestelmään 1.1.2005 lähtien.

104 Näin ollen sillä oli tällainen huolellisuusvelvoite esillä olevassa asiassa.

105 On myös muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan kukaan ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen, jollei hallinto ole antanut sille nimenomaisia vakuutteluja (em. asia Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomion 147 kohta ja em. asia Efisol v. komissio, tuomion 31 kohta). Esillä olevassa asiassa komissio väittää perustellusti, että se ei antanut nimenomaisia vakuutteluja kantajalle.

106 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että komission aikaisempi hallintokäytäntö, joka on saatettu yleisön tietoon, voi päinvastaisten toteamusten puuttuessa synnyttää perustellun luottamuksen samojen sääntöjen soveltamiseen erityisesti, kun asianomaisen yhteisön toimielimen tiedonannot eivät eroa aiemmista (em. asia MCI v. komissio, tuomion 112 kohta; ks. vastaavasti myös em. asia Yhdistynyt kuningaskunta v. komissio, tuomion 9–27 kohta ja em. asia Sofrimport v. komissio, määräyksen 17–23 kohta). Näitä periaatteita ei kuitenkaan voida soveltaa esillä olevassa asiassa. Tässä asiassa vuoden 2004 ilmoituksen II kohta eroaa aiemmasta ilmoituksesta siinä olevalla viittauksella päätökseen IX/6 ja asetuksen 3 artiklan 2 kohdan ii alakohtaan, joista ilmenee, että vuonna 2005 tuontikiintiöitä ei enää myönnetä komission aikaisemman käytännön vaan tämän säännöksen mukaan.

107 Lopuksi on muistutettava, että komission 10.12.2004 päivätty sähköposti lähetettiin kaikille ODS-verkkosivun käyttäjille ja että siinä ilmoitettiin kaikkien kiintiöiden julkaisemisesta kaikkien valvottavien aineiden ja niiden kaikkien käyttötarkoitusten osalta. Tästä seuraa, että siinä ei vakuuteltu mitenkään kantajalle, että tälle myönnettäisiin metyylibromidin yrityskohtainen kiintiö kriittisiä käyttötarkoituksia varten. Sikäli kuin kantaja viittaa myös muihin komission sähköposteihin, on syytä todeta, että se ei ole esittänyt mitään tätä koskevia todisteita tämän asian puitteissa eikä edes yksilöinyt sähköposteja, joihin se viittaa.

108 Mitä tulee toiseksi oikeusvarmuuden periaatteen väitettyyn loukkaamiseen, on todettava, että oikeuskäytännön mukaan tämä periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate, joka edellyttää erityisesti, että säännösten on oltava selviä ja täsmällisiä, jotta oikeussubjektit voivat ilman epäselvyyttä saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin. Koska tietynasteinen epävarmuus oikeussäännön merkityksestä ja ulottuvuudesta on kuitenkin erottamaton osa oikeussääntöä, on selvitettävä, onko kyseessä oleva oikeussääntö niin epäselvä, että se estää sen, että oikeussubjektit voisivat poistaa riittävän varmasti mahdolliset epäilyt tämän säännön ulottuvuudesta tai merkityksestä (ks. vastaavasti asia C-110/03, Belgia v. komissio, tuomio 14.4.2005, Kok. 2005, s. I-2801, 30 ja 31 kohta).

109 Esillä olevassa asiassa on todettava, että lähinnä asetuksen säännösten (ks. 74–83 kohta edellä) mutta myös vuoden 2004 ilmoituksen sanamuodon (ks. 84 ja 102 kohta edellä) valossa kantajan väittämä tuontikiintiön myöntämisestä kieltäytyminen tai tuojille myönnettyjen tuontikiintiöiden korvaaminen käyttäjille myönnetyin kiintiöin eivät tulleet yllätyksenä kantajan asemassa oleville tuojille. Tästä seuraa, että asetus tai vuoden 2004 ilmoitus eivät estäneet sitä, että oikeussubjektit saattoivat poistaa riittävän varmasti mahdolliset epäilyt asetuksen 7 artiklan ulottuvuudesta tai merkityksestä.

110 Edellä esitetyn valossa neljäs kanneperuste on hylättävä.

111 Koska kantajan esittämät neljä kanneperustetta riidanalaisen toimen kumoamisvaatimuksen tueksi on hylätty, tämä vaatimus on todettava perusteettomaksi, eikä ole tarpeen lausua komission esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.

112 Tässä tilanteessa kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

113 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä komission oikeudenkäyntikuluista.

Pirrung Forwood Papasavvas

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä toukokuuta 2007.

E. Coulon J. Pirrung

kirjaaja jaoston puheenjohtaja